

v Praze 1933. Stran 28. Cena Kč 7.50. Tento sešit tvoří doplněk ke knize Dr. Karla Skály: *Nekalá soutěž z r. 1927*, o níž byl svého času uveřejněn v t. l. posudek z pera Dr. K. Nováka. »Suplement« nepodává jen pouhou registraci rozhodnutí, týkajících se oboru nekalé soutěže, nýbrž uvádí stránku díla Skálova, kam které rozhodnutí jest zařaditi a cituje časopisy i sbírky, kde byla již uveřejněna, případně zmiňuje se i o literatuře u takových rozhodnutí, která byla již předmětem vědecké diskuse. Předností tohoto doplňku jest stručnost a výstižnost výtahů z rozhodnutí a případné poznámky. Ke konci sešitu jsou pak zvláště zpracována rozhodnutí, týkající se speciálně dosud velmi ožehavé otázky o zaměnitelné podobnosti ochranných známek (srv. k tomu článek loň. roč. »Všehrdu«: »Koh-i-noor contra Con-que-ror«.

Dr. Reichert.

DR. ZDENĚK TOBOLKA: *Politické dějiny československého národa od r. 1848 až do dnešní doby*. — Díl II.: 1860—1879. — Praha. Kompas. 1933. Str. 395 in 8°. K 66. — O prvním díle této nové práce Tobolkovy bylo referováno již v min. roč. (XVI. 106). Je možno s radostí konstatovati, že T. neslibuje jen pokračování, nýbrž skutečně pokračuje s vydáním 2. dílu, kterýž obsahuje dobu od říjnového diplomu až po opuštění pasivního odporu, hned v poměrně krátké době jednoho roku, takže můžeme s důvěrou očekávatí dokončení celého díla. Celkový ráz práce Tobolkovy se ani v druhém dílu nezměnil. Jen bychom si přáli, aby nebylo zapomenuto na soupis (třebas v kritickém výběru) literatury a pramenů a pak na rejstřík, což vše lze ještě doplniti při posledním díle. Také úprava zůstala shodná i typ příloh, v nichž je zvláště pěkné faksimile 1. čísel »Národních listů« a »Peštbudínských vedomostí«.

Pokud jde o obsah, snad nejzajímavější je pokus zařaditi věci slovenské v jednotný rámeček s věcmi českými. Vynecháme-li ty stati, kde T. pojednává o dualismu a poměru českých stran k němu, což se jistě dotýkalo i Slovenska, v tomto díle samostatně jsou mu věnovány vlastně jen 4 kapitoly: 8. o slovenském memorandu z 1861, dále 29. o Slovácích, jejich poměru k dualismu a k zákonu z 1868, a pak dvě kapitoly přehledné, 51. o slovenské politice v letech 1868 až 1878 a 52. o slovenských politických stranách. Jestliže uvážíme, jak se skvěle podařil Maďarům jejich dualistický plán, oddělit obě naše větve, musíme přiznat, že přes všechno to, co nás v těchto letech dělilo, T. dovedl přece najít dosti styčných bodů. Přesto zůstává česká politická historie červenou nití výkladů autorových. Nezapomíná na události na Moravě a ve Slezsku, byť nepochybně těžiště vždy v Čechách. Čtenářům a používatelům Tobolkových Dějin přijdou vhod charakteristiky čelných osob a pak místa, kde se snaží zařaditi českou politiku v rámeček historie zahraniční (na př. spojitost s válkou italskou, s velkoněmeckou politikou a pod.). T. ovšem zde neměl toho úkolu, jako na př. Šusta ve svých Dějinách Evropy nebo Světové politice, která zatím zůstává jedinečným vzorem slohové vytríbenosti v naší literatuře, ale Tobolkův klidný vypravovatelský tón hlavně neodradí čtenářů, kteří u něho hledají poučení. Ovšem nejzajímavější budou stati těch Tobolkových dějin, kde T. nebude vystupovati jen jako historik, nýbrž i jako vypravovatel vlastních zkušeností dob, v nichž se sám činně politicky účastnil.

Ča.

C. MALAPARTE: *Státní převraty, jak se dělají a jak se jim zabráňuje*. Přeložil Miloš Hlávka. Praha 1933. Orbis. Politická knihovna řada I., kniha XXVIII. Str. 153, 12°. — Autor obírá se nejvýznačnějšími státními převraty novější doby (s výjimkou Napoleonova převratu). V knize jsou rozebírány v jednotlivých kapitolách převraty a pokusy o převrat: bolševický státní převrat a taktika Trockého, Trockého nepodařený státní převrat proti Stalinovi, polská zkušenost z roku 1920, Kappův puč (Mars proti Marxovi), Bonapartův první moderní státní převrat, Primo de Riverův a Pilsudského státní převrat (dvořan a socialistický generál), Mussoliniho fašistický státní převrat, konečně Hitlerova taktika (nepodařený diktátor). Ve své svěže a napínavě psané práci Malaparte dokazuje, že problém dobytí a obrany státu není problém politický, nýbrž technický. Dále tvrdí autor, že umění obrany státu se řídí týmiž zásadami, jako